

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2023 / 12 / ... / 19 JUNI 2023**

Inzake De heer ..., wonende ... te ..., bijgestaan door de heer ..., provinciaal secretaris bij het ACOD Onderwijs ..., met zetel te ..., ... en Mr. ... en Mr. ..., advocaten, met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ... met maatschappelijke zetel te ..., ..., met als advocaten Mr. ..., Mr. ... en Mr. ..., en op de zitting vertegenwoordigd door ... met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 1 juni 2023 hebben de raadslieden van de verzoekende partij namens de heer ... beroep ingesteld tegen de beslissing d.d. 9 mei 2023 van de raad van bestuur van Scholengroep ... waarbij de beslissingen van de algemeen directeur inzake (i) de preventieve schorsing bij hoogdringendheid, en (ii) het instellen van een tuchtonderzoek en een tuchtrechtelijke vervolging, worden bevestigd en bekrachtigd.

1. Over de relevante gegevens de zaak

De heer ... is als vastbenoemd leerkracht tewerkgesteld in

Op 18 april jl. wordt de algemeen directeur op de hoogte gesteld van grensoverschrijdende en onverdraagzame uitlatingen van de verzoekende partij. De algemeen directeur wordt met name door een personeelslid in kennis gesteld van verschillende berichten die afkomstig zijn uit een Whatsapp-groep waarvan het betrokken personeelslid samen met nog een aantal andere collega's, waaronder de verzoekende partij, deel uitmaakt.

Dezelfde dag beslist de algemeen directeur om de verzoekende partij bij hoogdringendheid preventief te schorsen en om een tuchtonderzoek op te starten. De beslissing wordt onmiddellijk met een aangetekende brief ter kennis gebracht van de verzoekende partij. In dezelfde brief wordt de verzoekende partij uitgenodigd voor een hoorzitting op 9 mei 2023.

Op 21 april jl. geeft de algemeen directeur met een aangetekende brief duiding bij zijn beslissing tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid.

Op 9 mei jl. vindt de hoorzitting door de raad van bestuur plaats.

Op 9 mei jl. beslist de raad van bestuur unaniem om de beslissing tot preventieve schorsing te bekrachtigen en te bevestigen. Ook de beslissing inzake het tuchtonderzoek wordt bekrachtigd en bevestigd. Deze beslissing wordt aan de verzoekende partij overgemaakt per aangetekende brief d.d. 15 mei jl.

Het is tegen laatstgenoemde beslissing dat de raadslieden van de verzoekende partij namens de heer ... beroep hebben ingesteld.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een aangetekend schrijven d.d. 13 juni 2023 en een mail d.d. 14 juni 2023 het administratief dossier en een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 2 juni 2023 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

Het beroep tegen de beslissing tot preventieve schorsing is ontvankelijk.

Het beroep gericht tegen de beslissing om een tuchtonderzoek te starten en een tuchtrechtelijke vervolging in te stellen, is onontvankelijk aangezien de Kamer van beroep niet bevoegd is om hierover te oordelen.

4. De grond van de zaak

4.1. Alvorens over te gaan tot de beoordeling van onderhavig beroep brengt de Kamer van beroep in herinnering dat zij ten aanzien van de in het geding zijnde betwistingen inzake het niet in acht nemen van de bepalingen die betrekking hebben op de correcte naleving van de voor een preventieve schorsing voorgeschreven regels, in laatste aanleg uitspraak doet met een beslissing die devolutieve werking heeft.

Zij doet bij de behandeling van een dergelijk beroep geen uitspraak over de vraag of de beweerde tekortkomingen al dan niet gegrond zijn maar beoordeelt of de aangehaalde tenlasteleggingen dermate ernstig zijn in die zin dat de aanwezigheid van de betrokkene de werking van de dienst dan wel van het onderwijs zou

verstoren. De noodzaak van de preventieve schorsing moet worden aangetoond door de raad van bestuur, minstens moet men gegevens aanbrengen die het aannemelijk maken dat het belang van het onderwijs of van de dienst geschaad wordt.

De Kamer van beroep kan de preventieve schorsing enkel bevestigen of vernietigen.

4.2. De verzoekende partij is van oordeel dat de procedure die heeft geleid tot de bestreden beslissing, nietig is. De figuur van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid zou ten onrechte zijn toegepast. In dit kader wordt o.m. de hoogdringendheid van de maatregel betwist. De verzoekende partij meent dat de datum voor de hoorzitting, i.e. 9 mei 2023, het hoogdringend karakter van de preventieve schorsing ontnemt. Volgens de verzoekende partij had de algemeen directeur de betrokkene onmiddellijk moeten horen. In dit verband voert de verzoekende partij tevens aan dat men heeft nagelaten de betrokkene onverwijld te horen in de zin van artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 22 mei 1991 (sic). Het voorgaande heeft er volgens de verzoekende partij toe aanleiding gegeven dat de rechten van verdediging worden geschonden evenals het hoorrecht. De nietigheid van de beslissing van de algemeen directeur heeft de nietigheid van de beslissing van de raad van bestuur tot gevolg, aldus de verzoekende partij.

De Kamer van beroep oordeelt vooreerst dat de beslissing van de raad van bestuur d.d. 9 mei 2023 in de plaats is gekomen van de eerder genomen beslissing van de algemeen directeur. Laatstgenoemde beslissing wordt opgeslorpt door de beslissing van de raad van bestuur die als enige de rechtstoestand van de verzoekende partij regelt. De raad van bestuur is immers door de decreetgever terzake bevoegd gemaakt.

In het verlengde hiervan wijst de Kamer van beroep op artikel 30, §2 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs, artikel 59, tweede lid van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs en artikel 16, §4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs. Uit de samenlezing van deze bepalingen blijkt dat de algemeen directeur in hoogdringende gevallen

beslissingen kan nemen om de belangen van de scholengroep te vrijwaren, met dien verstande dat deze beslissingen op de eerstvolgende raad van bestuur aan bod dienen te komen. De preventieve schorsing die als doel heeft te verhinderen dat een personeelslid door zijn aanwezigheid de goede werking van de dienst of van het onderwijs verstoort, kan als een dergelijke maatregel worden beschouwd. *In casu* vloeit zulks overigens ook voort uit de gemotiveerde beslissing van de algemeen directeur.

Verder stelt de Kamer van beroep vast dat de verzoekende partij werd uitgenodigd voor een hoorzitting die plaatsvond op 9 mei 2023, i.e. op de eerstvolgende nuttige zitting van de raad van bestuur. Aan de verzoekende partij werd de gelegenheid geboden om zijn verweer grondig voor te bereiden. De beslissing van de algemeen directeur werd unaniem bekrachtigd en bevestigd. De Kamer van beroep is van oordeel dat de verwerende partij wel degelijk is tegemoet gekomen aan de verplichting om de betrokkene onverwijld, i.e. zonder uitstel (cf. Van Dale), te horen overeenkomstig de toepasselijke regelgeving en zonder dat zulks enige afbreuk aan het hoogdringend karakter van de ordemaatregel heeft gedaan. Voor zover als nodig stipt de Kamer van beroep in navolging van de raad van bestuur aan dat het hoogdringend karakter van de maatregel reeds mag blijken uit de gemotiveerde beslissing van de algemeen directeur in zoverre hij o.m. stelt:

“Ik heb als algemeen directeur van de Scholengroep ... de plicht om in het belang van de leerlingen, de collega's, de school, en het GO! in zijn totaliteit die maatregelen te nemen die zich opdringen. Gezien uit het feitenrelaas blijkt dat er een ernstige problematiek aanwezig is die de belangen van de leerlingen, de collega's, de school en het GO! in zijn totaliteit raakt, ben ik van oordeel dat u door middel van een preventieve schorsing uit de school moet worden verwijderd.

Dat ik in toepassing van artikel 30 § 2 van het Bijzonder Decreet van 14 juli 1998 u bij hoogdringendheid schors heeft te maken met het feit dat de feiten van die aard zijn dat u geen dag langer effectieve diensten kan presteren;”.

De algemeen directeur heeft op het ogenblik dat de feiten aan hem ter kennis werden gebracht onmiddellijk gehandeld. Samen met de motivering van zijn beslissing

versterkt zijn prompte handelswijze het hoogdringend karakter van de beslissing, zoals later bevestigd en bekrachtigd door de raad van bestuur.

De Kamer van beroep oordeelt dat er geen overtuigende redenen zijn om aan te nemen dat de procedure door nietigheid zou zijn aangetast.

4.3. De verzoekende partij stelt verder dat de “*vordering tot preventieve schorsing bij hoogdringendheid [...] onontvankelijk*” is. De directie van de verzoekende partij zou een misdrijf hebben gepleegd door kennis te nemen van Whatsapp-berichten. Bovendien zouden deze berichten geen weerslag hebben op het schoolgebeuren en op de waardigheid van de functie. Het zou overigens gaan om zorgvuldig uitgekozen berichten die in de correcte context dienen te worden geplaatst. Door zich op deze berichten te baseren, wordt het recht op een eerlijk proces geschonden, aldus de verzoekende partij.

In de bestreden beslissing situeert de raad van bestuur de feitelijke grondslag voor de preventieve schorsing in het kader van zijn verplichting om klachten, opmerkingen en gebeurtenissen aan een grondig onderzoek te onderwerpen, ervoor te zorgen dat zowel personeelsleden als leerlingen in een veilige en rustige omgeving kunnen functioneren, en wijst het verder op de noodzaak om in alle sereniteit en op objectieve wijze het tuchtrechtelijk onderzoek te kunnen voeren. In zoverre de verzoekende partij voorhoudt dat de redenen die verband houden met de preventieve schorsing uitsluitend betrekking hebben op een periode waarin hij niet actief in dienst was, mist deze bewering feitelijke grondslag. De Kamer van beroep meent verder dat de raad van bestuur terecht de gebeurtenissen die het voorwerp uitmaken van het tuchtonderzoek niet inhoudelijk heeft beoordeeld. Voor zover de verzoekende partij argumenten aanvoert die verband houden met de inhoudelijke beoordeling van de feiten, kan de Kamer van beroep daarover in onderhavig beroep dat louter betrekking heeft op een ordemaatregel, evenmin uitspraak doen.

De motivering van de bestreden beslissing van de raad van bestuur d.d. 9 mei 2023 wordt door de Kamer bijgevalen in zoverre wordt geoordeeld dat men over voldoende concrete elementen beschikte die het aannemelijk maken dat de orde in

de school verstoord dreigt te worden. In het bijzonder kan daarbij naar de volgende passage uit de bestreden beslissing worden verwezen:

“Als de raad niet tot een onderzoek zou overgaan zou dit betekenen dat de raad zonder nader onderzoek de geformuleerde klachten zou afwijzen. Als de raad een dergelijke beslissing zou nemen zou de raad zelf tekortschieten aan zijn plicht er voor te zorgen dat in de scholen die onder zijn bevoegdheid vallen, personeelsleden en leerlingen, in een veilige, rustige omgeving kunnen functioneren. Klachten afwijzen zonder ze te onderzoeken, is te allen tijde ongepast.

De raad is daarbij de mening toegedaan dat het onderzoek in alle sereniteit en op een objectieve wijze, zoals hoger reeds gesteld à charge en à décharge, moet kunnen gevoerd worden. De raad is van oordeel dat een dergelijk grondig onderzoek gevoerd moet worden in afwezigheid van de heer ..., zodat de nodige rust en kalmte, zowel voor de school, als voor de heer ... persoonlijk, kan gegarandeerd worden.”

De Kamer van beroep oordeelt dat de beslissing inzake de preventieve schorsing een maatregel is van voorlopige aard die louter is gesteund op de ordeversturende elementen die duidelijk aan de verzoekende partij zijn gelinkt. In navolging van de raad van bestuur kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat het dossier er voldoende blijk van geeft dat men zich geconfronteerd zag met een problematiek waarbij de aanwezigheid op school van de verzoekende partij de goede werking van het onderwijs of de dienst kan verstoren. Zowel de noodzaak om het tuchtonderzoek in alle sereniteit te kunnen laten verlopen als het garanderen van het behoorlijk functioneren van eenieder, vormen een deugdelijke grondslag voor de preventieve schorsing.

Zoals reeds gesuggereerd heeft de raad van bestuur zich niet ingelaten met de schuldvraag, zoals genoegzaam blijkt uit de bestreden beslissing:

“De raad wil dat deze aangelegenheid grondig en objectief, à charge en à décharge, onderzocht wordt. [...]

Aangaande de procedure preventieve schorsing is het allerm minst de bedoeling van de Raad van Bestuur (en dat is ook niet het uitgangspunt van de procedure preventieve schorsing) om op dit ogenblik al enige definitieve uitspraak te doen over het al dan niet stellen van onaanvaardbare handelingen door de heer De raad wil dan ook uitdrukkelijk benadrukken dat de huidige procedure niet kadert in een tuchtmaatregel. De raad zal zich immers, wat de eventuele verderzetting van de tuchtprocedure betreft, pas ten gronde positioneren na kennisname van de resultaten van het gevorderde (tucht)onderzoek.

In het kader van de huidige procedure wordt derhalve geen uitspraak gedaan over de grond van de zaak. De raad kan op dit ogenblik de inhoudelijke argumenten die de heer ... aanbrengt bevestigen noch contesteren. Hierover zal immers pas een uitspraak kunnen gedaan worden nadat het onderzoeksrapport zal neergelegd worden en de raad dit rapport zal bestudeerd hebben.”

Gelet op het voorgaande kan de argumentatie van de verzoekende partij inzake de vermeende schending van het vermoeden van onschuld niet worden weerhouden.

4.4. De verzoekende partij stelt verder, ten onrechte, dat een preventieve schorsing enkel mogelijk is in zoverre er een strafrechtelijke of tuchtrechtelijke vervolging wordt ingesteld, en in zoverre de aanwezigheid van de betrokkene onverenigbaar is met het belang van de dienst of van het onderwijs.

Ten overvloede merkt de Kamer van beroep op dat de verzoekende partij verwijst naar regelgeving die in casu niet van toepassing is, m.n. artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en in de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding. De argumentatie van de verzoekende partij in dat verband kan dan ook niet worden gevolgd, te meer daar de toepasselijke regelgeving in geen soortgelijke bepaling voorziet.

Het is duidelijk dat de regelgeving de verwerende partij er niet van weerhoudt de ordemaatregel op te leggen en een tuchtonderzoek op te starten, wel integendeel.

4.5. Verder wordt door de verzoekende partij de objectiviteit en neutraliteit van de algemeen directeur betwijfeld. Dit zou vervolgens een weerslag hebben op de beraadslaging van de raad van bestuur.

De Kamer van beroep stelt vast dat de algemeen directeur als raadgevend lid deelneemt aan de raad van bestuur. Er wordt geen enkel overtuigend argument aangereikt waaruit zou blijken dat hij de beraadslaging van de raad van bestuur op een onrechtmatige wijze zou hebben beïnvloed. In zoverre de overige argumenten van de verzoekende partij terzake betrekking hebben op het lopende tuchtonderzoek, herhaalt de Kamer van beroep dat zij zich daarover in het kader van onderhavig beroep niet behoort uit te spreken.

4.6. Gelet op het voorgaande oordeelt de Kamer van beroep dat de bestreden beslissing van de raad van bestuur niet kennelijk onredelijk is noch in strijd is met enige bepaling die op straffe van nietigheid is voorgeschreven.

4.7. Ten slotte wenst de Kamer van beroep aan te stippen dat de preventieve schorsing gepaard gaat met een opgestart tuchtonderzoek. De Kamer van beroep herinnert eraan dat de preventieve schorsing een ultieme ordemaatregel betreft die weliswaar wordt genomen in het belang van de dienst maar met niettemin ingrijpende gevolgen voor het betrokken personeelslid. Mede vanuit het vermoeden van onschuld mag worden verwacht dat het desbetreffende onderzoek spoedig kan worden afgerond.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op 10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 19 juni 2023;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de preventieve schorsing bij hoogdringendheid wordt bevestigd met 7 stemmen voor (unaniem),

Enig artikel

De beslissing van 9 mei 2023 van de raad van bestuur van de Scholengroep ... waarbij de heer ... preventief geschorst wordt bij hoogdringendheid, wordt bevestigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 19 juni 2023.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouw K. VANDENSAVEL en de heren G. VAN PASSEL en W. VERCRUYSEN, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

Mevrouwen A. DE MAEYER, S. VANSPEYBROECK en W. THOMAS en de heren J.-L. BARBERY en E. DE NAEYER, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heer J.-L. BARBERY en mevrouw S. VANSPEYBROECK niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

E. TIMBERMONT